

Festivalitis

DAGBOEK VAN EEN BERGDICHTER

Festival Dranouter 2018

GEERT DE KOCKERE • KRISHNA COENEN

P I G M A L I O N

FESTIVALITIS

Festivalitis

DAGBOEK VAN EEN BERGDICHTER

FESTIVAL DRANOUTER 2018

Geert De Kockere
Met foto's van *Krishna Coenen*

FESTIVAL DRANOUTER - 02/08/2018

Hoedendag!

Na het inchecken op de camping wandel ik op donderdagavond al eens tot aan het festivalterrein voor een eerste kennismaking met *Festival Dranouter*. Meteen word ik er verliefd op een schattig blauw hoedje. Volledig gemaakt van papier. Maar de verkoper toont mij (tot mijn afgrijzen verfrommelt hij haast helemaal het hoedje) dat het tegen regen én een stootje kan. Het wordt mijn festivalhoedje.

Deze smalle weg;
vandaag nog erg verlaten.
Maar morgen, morgen ...

Tussen de heuvels,
een muziekdorp ín het dorp,
zonovergoten.

Muziekfestival
op een wei in de verte;
het is er boenk op.

Van het festival
krijgt zij gratis de bassen.
Zittend in haar tuin.

Metamorfose:
een dorp wordt een wereldstad.
In drie dagen tijd.

Een reuzenmade
in het weidse Heuvelland.
De festivaltent.

FESTIVAL DRANOUTER - 02/08/2018

Mijn eigen stekje

Wijl in de verte het festival zich langzaam op gang trekt, trek ik mij terug op de camping, waar ik een chalet huur als mijn eigen stekje om tussendoor de impressies tot haiku's te kunnen verwerken. En om wat te slapen natuurlijk. In een mooie omgeving met een gezellige crew. Niet alleen zijn ze er erg vriendelijk, ze houden de plek ook heel netjes. Anderen verkiezen een échte camping met tentjes.

En dan vanavond,
nog wat gras in je jurkje ...
Festivalliefje.

Muziekfestival.
Jij en ik in een tentje.
En je zingt ook mooi.

Tentjes in een wei,
plooikamertjes die altijd
overhoop liggen.

Slapen in een tent
is zoveel in bijna niets,
buiten binnen zijn.

Daar, een tentenkamp:
tentoonstelling die 's morgens
vrolijk opengaat.

Van 's morgens vroeg al
met het schuim op de lippen.
Aan de wasbakken ...

FESTIVAL DRANOUTER - 03/08/2018

Snipperwandeldag

Op vrijdagvoormiddag tracht ik al wat haiku's te schrijven. Ik heb in Dranouter een soort snipperdag. In de namiddag en avond staan twee wandelingen langs een deel van het *Stiltepad* in Westouter gepland. Ook om en rond haiku. Ik ga tussendoor wel even naar het festival om er te eten. De vele kraampjes op het terrein bieden heel wat lekkers uit de wereldkeuken. Ook dát is *Festival Dranouter*.

Een heldere stem
opent ineens mijn oren.
Dranouter begint.

Zomerfestival,
tussen heuvels getekend
in couleur locale.

Vanuit de heuvels,
muziek van ver en dichtbij.
En een warme wind.

Muziekfestival.
En de wereldkeuken past
hier zelfs op één wei!

Voor een volle tent
wordt een mens zingenderwijs
een podiumbeest!

's Nachts al verlangen
naar het ontbijt van 's morgens.
Zalig Eeuwenhout.

FESTIVAL DRANOUTER - 04/08/2018

Scan de Bergdichter!

Ik was allang begonnen, maar nu begin ik echt! Op zaterdag ga ik na de middag voor het eerst als Bergdichter in 'werkkledij' naar het festival. Wie mij tegenkomt, kan mij scannen en krijgt dan via de speciale QR-code telkens de haiku van het moment te lezen. Als een soort poëtische journalist zwerf ik door Dranouter en schrijf er live haiku's. Op het terrein staan ook grote spandoeken met diezelfde QR-code.

Van kerk tot weide,
alles is hier nu besmet;
festivalitis.

Ook dit jaar is er
weer hetzelfde festival.
Maar dan heel anders.

Op Dranouters gras
omarmt een vrouw heel alleen
wiegend haar knieën.

Een ijsje likken.
En daarna nog een meisje ...
Zomerfestival.

Dranouter: de wei,
the crew, the security,
de cola-meisjes.

Festivalavond;
overal op de armen
nu muggentetjes.

FESTIVAL DRANOUTER - 04/08/2018

Feest van kleuren

Festival Dranouter voelt aan als een feest. Een feest vooral van muziek, maar ook van kleuren en geuren. En van vrolijke mensen, jong en oud. Naast de optredens is er her en der animatie. Ook voor kinderen is het een kleurrijk feest. Met de bellenblaasmachine bijvoorbeeld. Of het speciale ballenbad, een hindernissenparcours ... Dranouter is het familiefestival bij uitstek.

Dranouter, een kraan
zet snel nog wat bosjes bij
op de heuvelflank.

En op de heuvels
wiegen de kruinen rondom.
Met de muziek mee.

Een felblauwe lucht,
een drooggele stoppelwei.
En rode mensen.

Hoor hoor, Dranouter,
de kermis der zintuigen
tussen de heuvels!

En alle maten
dooreen; de kinderschoentjes
voor het ballenbad.

Bonnen werden bongs.
Hier wordt nu vlotjes betaald
uit de losse pols.

FESTIVAL DRANOUTER - 04/08/2018

Neergestreken zomer

Het grote festivalterrein ligt er door de warme zomer heel droog bij. Het lijkt wel alsof de zon hier zelf in al haar glorie is neergestreken en niet van plan is meteen weer te vertrekken. Alles baadt in licht en zon. Het stof waait je bij het minste zuchtje om de oren. De mensen doen hier letterlijk stof opwaaien. Als ze van de ene *stage* naar de andere rushen om toch maar niets te missen.

De vlaggen wijzen:
Allen richting Dranouter!
Wat een goede wind.

Op het festival
wordt het afval gesorteerd.
De mensen dooreen.

Kleuren en muziek
worden een tableau vivant;
de Dranouterwei.

Lekkere briesjes
van heinde en van verre:
Tibetan street food.

In een verre hoek
op de wei van Dranouter:
ook toiletklanken ...

Kijk, schaduwslingers
van vlagjes over de wei
verbinden mensen!

FESTIVAL DRANOUTER - 04/08/2018

Reflex musicalis

In de grote tenten waar de podia staan opgesteld en de artiesten optreden, is het soms dringen voor een plaatsje. Ik wurm er mij ook tussen en kan het niet laten, het moet, het is een soort reflex musicalis: ik wuif mee. Gezichten en lijven glimmen van het zweet, soms al verbrand, wijl de muzikanten lekken uit alle kieren en spleten. Via de live beelden is te volgen hoe ze de ziel uit hun lijf zingen.

Zomerfestival;
de muzikant in de tent
bespeelt het publiek.

De festivaltent;
een groep zingt ze daverend
van onder het stof.

Stil en gesloten,
de tentjes; wat verder gaan
mensen uit hun dak.

En de soldaten
onder hun witte stenen.
Luisteren ze mee?

Soldatenzerken
vlak naast de festivaltent;
zij wiegen niet mee.

Heet van de weide:
verbrande nekken, armen,
benen en schouders.

FESTIVAL DRANOUTER - 05/08/2018

Van mij alleen ...

De zaterdag heb ik alvast overleefd. En de nacht ook. Ternauwernood. Op zondag ga ik opnieuw als Bergdichter van het Heuvelland aan de slag. Het is nog heel rustig op het festivalterrein. Even lijkt ik Dranouter voor mij alleen te hebben. Maar de zon, de zon! Het is hier nu al bloedheet. En haast nergens is er schaduw te vinden. Maar het hoort bij dit zomerfestival. Gelukkig heb ik dat hoedje!

Overal muziek!
Het gras ligt er al plat van.
En een koppeltje.

Iemand leest een boek.
Over haar schouder bezingt
een man de liefde.

De bloemenjurkjes
bloeien vandaag mooi open.
Festivalwindje.

't Hof van Commerce.
Bassen vullen de buiken.
Volkse plat du jour.

Plots een fris windje.
Ik wrijf haar kippenvel weg
en eet haar dan op ...

Zo klein, zo heel klein,
zanger op het podium.
Maar tegelijk groots.

FESTIVAL DRANOUTER - 05/08/2018

De luisterboom

Festival Dranouter is opgesplitst in twee terreinen: het grote terrein met ondermeer *Mainstage*, *Palace* en *Clubstage* en het kleinere terrein met *De Voute*. Daar is het gras nog groener. Het is vooral de plek waar kinderen kunnen spelen. Er staat ook een luisterboom (links op de foto tussen de balen stro), waar je mij haiku's kunt horen voorlezen. En op de achtergrond steekt de kerk van Dranouter haar vinger op.

Kerk van Dranouter;
een weekend lang is Willem
god in eigen streek.

Tot de rand gevuld,
straten met blijе mensen.
Zomerfestival.

De haan op de kerk
keert zich om en kijkt snel weg.
Dranouter swingt weer.

Wind op Dranouter;
muziek waait uit de tenten,
vlaggen wimpelen.

Muziekfestival.
Midden op de stoep, street art.
Nog warm van de hond.

Hoor, een vlucht kauwen
voegt plots nog wat klanken toe.
Ook zij passengers ...

FESTIVAL DRANOUTER - 06/08/2018

Salame Piccante

Maar wat vliegt de tijd. Vooraleer op zondag de avond valt, ruim ik op en breng ik mijn lichtkrant waarop ook haiku's te lezen waren terug naar de camping. Even opfrissen met een heerlijke douche, wat bekomen van de hete dag en dan terug voor alweer een lekkere maaltijd: een pizza *Salame Piccante*. En dan even kippenvel krijgen van *Passenger*. Nog één zwoele nacht en het is voorbij. Rest mij nog slechts het opruimen.

Buiten ontbijten
met festivalverhalen.
En straffe koffie.

En op het ritme
van nog niet naar huis willen:
de auto's laden.

Einde Dranouter.
En dan na het debriefen
ook het ontlieven ...

En de kerk blijft staan
waar ze al eeuwen bestaat:
op een afstandje.

Deze smalle weg;
gisteren nog vol mensen.
Maar vandaag, vandaag ...

En ik blijf zitten
met een festivalgezicht.
Nooit meer dezelfde.

© 2018 Uitgeverij Pigmalion vzw,
Houtakkerstraat 33, B-2275 Gierle

© Tekst: Geert De Kockere

© Foto's: Krishna Coenen

www.pigmalion.be

Een e-book

Gezet uit de DTL Haarlemmer en de Playfair Display

D/2018/5673/13

NUR 306

FESTIVAL DRANOUTER - 02/03/04/05 AUGUSTUS 2018